

§ 6.

For Beslutninger, fattede i Statsraad eller i Ministerraad, er enhver Minister ansvarlig, der enten har stemt for Beslutningen eller senere har tiltraadt den. Han antages at have tiltraadt den, naar han har undladt, efter Omstændighederne strax eller inden Forløbet af en Betænkningstid af høist tre Dage, til Protokollen eller, ifald han har været fraværende, paa anden tjenstlig Vis at konstatere sin afvigende Mening, hvis Foranstaltningen kun er af mindre Betydning, eller at indgive Beggjæring om Afsted, hvis Foranstaltningen er af større Betydning.

Har en Minister været sig bevidst, at en i Statsraad eller Ministerraad foreslaaet eller til Udførelse bebudet Foranstaltning var lovstridig, bliver han endvidere ansvarlig for den, naar han ikke, hvis han har været tilstede i Raadet, og Protokolltilførsel ikke er bleven gjort ham umulig, strax til Protokollen og ellers snarest muligt paa anden tjenstlig Maade eller offentlig nedlægger Indsigelse mod Foranstaltningens Udførelse.

§ 7.

Hvor vidt en Minister har noget Ansvar for de af andre Ministre underskrevne ministerielle Beslutninger eller for de af dem udenfor Statsraad eller Ministerraad fattede Beslutninger eller for andre af dem foretagne Handlinger, afgjøres efter Lovgivningens almindelige Regler om Meddelagtighed.

§ 8.

For de paa en Ministers Begne af en Underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger er Ministeren ansvarlig, for saa vidt han har givet den Underordnede almindelig eller særlig Bemyndigelse til at udfærdige Beslutningen af det Indhold, hvormed den er udfærdiget, eller han, vidende om, at Beslutningen, naar han ikke hindrede det, vilde blive udfærdiget af dette Indhold, har undladt at give fornøden Befaling for at hindre det.

§ 9.

For Handlinger, der foretages af Underordnede ved Udførelsen af en Beslutning, for hvilken Ministeren efter det Foregaaende bærer Ansvaret, er han ansvarlig, for saa vidt som deres Foretagelse har været et af Ministeren selv betegnet eller et nødvendigt eller dog naturligt Mittel til Beslutningens Gjennemførelse.

For andre Handlinger af Underordnede er en Minister ansvarlig, for saa vidt som de efter Lovgivningens almindelige Regler om Meddelagtighed kunne tilregnes ham.

II. Ansvar til Straf.

§ 10.

For saa vidt det Forhold, hvorfor en Minister er tiltalt, falder ind under almindelig borgerlig Straffelov (sfr. navnlig dennes §§ 71—73, 79, 80, 81, 85—87, 95, 98, 112, 113, 115 1ste Stykke, 117, 118, 124, 128, 139, 140, 141 og 143), bestemmes hans Straf efter denne. For saa vidt dette ikke er Tilfældet, bestemmes den efter de i det Følgende givne Regler.

I Stedet for den Andre under Straf efter almindelig borgerlig Straffelov § 109 paahvilende Pligt til under de der nævnte Forudsætninger at underrette Dvirigheden om de